

[POSKORUPIĆ *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz skorupa).

praet 3 sg m poskorupił. ◇ imp 2 sg poskorup.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Powlec, pokryć skorupą [co]: Iako iáie vczyńić więczłze niż człowiecza głowa: [...] Warz ie [jajo] zás znowu/ áz też y białek ftwárdnieie/ Potym ie ták połkorup/ ony ich łkorupy pochędożywłzy potłucz na miálki proch wmoz on proch thęgy [!]/ ocet [...]/ az łie rołtopi/ bierzyłz pędzłikiem octu onego/ a pomázuy onego iáíá warzonego włzędy wkoło/ wlož go potym w žimną wodę/ wnet łie połkorupi [...] á będziełz miał iáie łámorodnemu podobne. *SienHerb* 610a (*Linde*).*

a. *Otynkować:* Puháčzow miálteczko ná ofobliwym miełcu fundował y opárkánił/ Abbácyą y Konwent z gruntu wymurował y rządnie połkorupił *RegułaKlon* B.

Formacja współrdzenna: poskorupić się, zaskorupić; przyskorupieć.

KO